

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popășilor Nr. 16.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numele singuratici a 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiun

„Dinasticii“.

Di Kenedi Géza, în scrisoarea sa către dl V. A. Urechia, posează în numele guvernului maghiar pe dinasticele neclintit și imaculat. Prințind prilej să vorbească despre planul lui Kossuth cu confederațiunea dundreană, el se prefăce ca și când s'ar scandaliza, că dintr-o parte românească se reaminteste și se propune ca baza unei împăcări punctele conveniunilor, ce proveniau dela revoluționarul Kossuth, care a detronat dinastia și a intrigat atâtea contra casei de Habsburg.

Cu un fariseism propriu dl Kenedi proclamă, chipu contra noastră, că baza politicii maghiare este: „alipirea necondiționată către casa domnitoare“.

Aroganța aceasta a publicistului maghiar e isbitoare și provocatoare, mai ales că are un ascuțit îndreptat contra noastră a Românilor, cari am dovedit în decursul veacurilor nu numai o alipire necondiționată către casa domnitoare a Habsburgilor, ci am persistat în această alipire și după cele mai grele ispitiri și încercări a loialității noastre. Pentru că ori-ce 'i-s'ar imputa poporului românesc, aceea nu 'i-se poate imputa, că ar fi fost vre-odată neloial, ori că ar fi conspirat contra tronului. Din contră el întotdeauna 'și-a pus interesele sale de viață în consonanță cu ale dinastiei și e sigur, că mai mult 'și-a versat sângele pentru tron și împărăție, decât pentru interesele specifice ale neamului seu.

Chiar convențiunea de care e vorbă nu are absolut comun cu Românii din Transilvania; ei n'au avut nici un rol în pertractările ce s'au făcut. Și dl V. A. Urechia o reaminteste în scrisoarea sa pur și simplu numai pentru a pune în lumină și mai drastică politica actualului guvern maghiar, bine știind d-sa cu câtă pietate țin Ungurii, toți fără excepțiune, la Kossuth și fațetele sale.

Di Kenedi zice acum, că planul lui Kossuth n'a fost sincer, și că ar fi provocat indignarea Ungurilor.

Partea primă 'i-o credem pe cuvânt, a doua e problematică.

La interpelarea ce 'i-s'a făcut în privința aceasta Kossuth ar fi răspuns următoarele:

„De altfel și eu declar ca principia neclintit, că la rezolvarea chestiunii naționalităților integritatea teritorială a țerei și unitatea ei politică este marginea, ce trebuie considerată ca sfântă și inviolabilă“.

Sub „integritatea țerei“ Kossuth înțelegea că deneagă ori-ce autonomie a Ardealului, sau autonomie națională a popoarelor nemaghiare; ear' sub „unitatea politică“ înțelegea maghiarizarea tuturor Nemaghiarilor. Este aceeași idee, absurdă în sine, care s'a furisat în legea despre „egala îndreptățire a naționalităților“ și din care guvernul actual a făurit motivarea tuturor volnicilor ce comite contra noastră oprind ori-ce adunare și împedcându-ne ori-ce organizare politică.

Kossuth afecta oare-care liberalism față de naționalitățile, ținta lui însă era aceeași cu a celorlalți Unguri: maghiarizarea.

Față cu imputările ce 'i-se făceau, prin aplicarea principiilor democratice, esrobirea iobagilor, etc., se întăresc mai de naționalitățile, el răspundea următoarele:

„Nu cunoașteți voi puterea fermă a libertății? E mai puternică ca cât naționalitatea, religiunea și legăturile de sânge, pe cari toate le leagă în patriotism“.

Și avea drept; vorba vine însă cum selegea patriotismul?

Azi nu mai încapă îndoială, că și el înțelegea — ungurește. El își făcea

ilusii, că Nemaghiarii răpiți de entuziasm pentru libertate și încantați de libertățile cetățenești vor abdice de naționalitatea lor, și de dragul lui Kossuth se vor face toți Unguri.

Asta însă nu 'i-s'a sfetit. Pentru că conștiința națională e mai puternică decât toate. Libertatea ori lipsa ei, sclăvia, înjugarea, sunt situații transitorii; pe când naționalitatea este basată pe legături firești aproape eterne: pe limbă și sânge.

Libertatea se poate elupta, naționalitatea nu se poate sufoca ori răpi. Cel ce o atinge o deșteaptă la luptă, o provoacă la rezistență.

De asta n'a ținut seamă politicianii maghiari, nici Kossuth, nici contrarii lui. Întru a nesocoti forța și tăria principiului național ei au fost și sunt una, pentru că toți au crezut și mai cred încă în maghiarizare.

Dar' tot așa una sunt ei și în privința dinasticismului. Sânt dinastici, „necondiționați“, „neclintiti“ — până-ce dinastia le admite vederile și scopurile, cari se resumă în: *ideea de stat unitar maghiar*.

De aceea și dl Kenedi definind politica maghiară, la alipirea „necondiționată“ către dinastie adaugă imediat: „...împreună cu ideea statului național (maghiar) unitar“.

Va să zică alipirea „necondiționată“ e totuși condiționată de politica maghiarizării.

Când partidul național român în frunte cu Dr. Raftiu a dus Memorandul la Viena, Pester Lloyd a declarat, amenințător, că dacă M. Sa ar primi deputațiunea toți Maghiarii trec în tabăra kossuthistă! „P. Lloyd“ este și era și atunci organul acelui guvern „liberal“ maghiar, ca și „P. Hirlep“ în care scrie acum dl Kenedi.

Asta e alipirea „necondiționată“ a Ungurilor! Așa „dinastici“ sânt politicianii maghiari!

Sibiu, 18 Martie n.

Primul consiliu. La 16 l. c. a ținut noul cabinet austriac primul consiliu ministerial. S'a hotărât, ca într-una dintre cele dintr-un ședințe ale reichsrath-ului să prezenteze proiectele pentru reînnoirea pactului dualistic cu Ungaria.

Din dietă. În ședința dela 16 l. c. s'a primit în a treia cetire proiectul despre noua sărbătoare de stat: „11 Aprilie“. — S'a început apoi dezbaterile așa numită asupra apropiușii. În ziua primă au vorbit doi oratori ai partidului popular: Zichy János, care a imputat liberalismului, că a provocat luptele socialiste, anunțând lupta creștinismului contra sistemului „liberal“, — apoi Mocsy Antal, care a ținut o vorbire hotărât antisemită.

Ambii au denegat guvernului încrederea.

Lui Mocsy 'i-a reflectat deputatul Rosenberg (!) susținând, că în Ungaria nu se poate pune față în față Maghiarii și Jidani, pentru că Jidani nu există. Există numai Maghiarii de — religiunea mosaică!

Se prevede o dezbateră antisemită în decursul discuțiunii.

În ședința de ieri a vorbit 2 ore frtregi Horánsky propunând să se deneg guvernului încredințarea bugetului.

De remarcat e un lucru. Când cu desvărlire lui Rohonczy opoziția s'a fost înțeles să înceapă o campanie contra guvernului pe tema corupțiunii la alegeri și vinderea ordurilor. Atunci ca termin al campaniei s'a fost statoric: apropiușii. Se vede însă, că opoziția 'și-a uitat de angajament.

Preoți bravi. Ziarele ungurești se scandalizează că preoți români din Giula, deși au fost provocați de către Maghiarii ca să facă slujbă la biserică în ziua de 15 Martie, totuși n'au făcut.

Noi laudăm pe bavi preoți. Așa ar fi trebuit să facă toți preoții români.

Naționalitățile și sărbările maghiare. Sub titlul „1848—1898“ Zastava scrie: „În acești cincizeci de ani trecuți, maghiarimea 'și-a asigurat existența între naționalitățile patriei comune, și astfel a avut și timp și ocaziune de a arăta, cum înțelege libertatea proclamată atunci, atât față de sine, cât și față de celelalte popoare și naționalități, a căror stăpânire și conducere așa zicând 'i-a fost ei încredințată și cari n'au avut fericea a-și valora numele lor istoric, cum 'și-l-a valorat rassa stăpânitoare. Durere, că guvernele maghiare n'au putut pricepe conceptul sublim al revoluției maghiare. În loc, ca să fi recunoscut și acceptat elementele alcătuitoare ale acestui mare concept: libertatea, egalitatea și frățietatea, ca idei conducătoare a patriei comune, ele au monopolizat acest sfânt concept și au abuzat de înălțimea rasei maghiare, pentru de a apăsa pe celelalte naționalități!“

Azi națiunea maghiară își sărbăzează aniversarea de cincizeci de ani, a învingerii ei de atunci, dar' cum? La această sărbătoare vedem luând parte nici Sârbii, nici Românii, nici Slovaci, nici Sașii. În șirul sărbătorilor nu se pot afla acești patru stâlpi puternici ai patriei comune, de oare-ce guvernele au cugetat, că așa pot folosi mai bine ideile de stat maghiar, dacă aruncă sămânța neegalității între popoarele patriei comune, dacă descompun forța comună, dacă zdrobesc și debilitate naționalitățile nemaghiare. Dar' aceste naționalități nu sânt nici zdrobite, nici debilitate; ele trăiesc azi și vor trăi și în viitor. În chestia aceasta este decisivă întrebarea, că oare merită a națiunea maghiară, care s'a luptat atât de desperat în contra opresiunii, ca guvernele ei proprii să asmuțe cetățenii unul asupra celuilalt și să introducă în vatra comună veninul distrugător al neîncrederei și al dușmăniei, când aceasta nu poate fi de folos nici Maghiarilor, nici naționalităților nemaghiare.

Eată aceasta e cauza, pentru care popoarele nemaghiare, deși cu părere de rău, nu pot lua parte la sărbătoare. Aceasta e cauza, că nu pot accepta de a lor una dintre cele mai mari sărbători ale Ungariei!“

DIN BUCOVINA.

Adunarea „Concordiei“. — Importanța ei. — Prospecte. — Noua organizare a partidului.

Din Bucovina ne vin știri îmbucurătoare. Sub regimul reacționar al Austriei frații nostri din Bucovina înaintează, încet dar' sigur.

Pe 28 Martie n. e convocată la Cernăuți adunarea generală extraordinară a societății politice „Concordia“.

Programul adunării este:

1. Darea de seamă a comitetului despre activitatea societății.
2. Expunerea situației politice.
3. Propuneri eventuale.

„Ordinea de zi publicată — scrie „Patria“ — este ținută în termeni generali, dar' cuprinde totul ce dorim: ne pune în vedere o oglindă a activității comitetului și un resumat al situației politice; va fi prin urmare chemarea membrilor, cari se vor fatrasu la adunare să tragă și din una și din alta consecuențele și să stabilească conform acestora direcțiunea și mijloacele activității pentru viitor“.

Importanța acestei adunări crește în vederea situației generale din Austria și a celei speciale a Românilor din Bucovina.

Privitor la aceasta din urmă eată ce scrie „Patria“:

„Lungul șir de evenimente din ultimul timp a încălcat atmosfera politicii noastre naționale cu atâtea electricitate, încât este absolut necesar să se dea o ocaziune potrivită descărcării normale: să ne întrunim, să schimbăm ideile și sentimentele noastre, să ne dăm seama de situațiunea în care ne aflăm

și să căutăm calea pe care vom purcede în viitor“.

Un punct special al adunării va fi reorganizarea partidului național al Românilor Bucovineni.

„Concordia“ — zice același ziar — s'a înființat într'un timp, când viața națională și politică-națională nu era la nivelul de astăzi. A fost un timp, când „Concordia“ era așa zicând singurul for național român pentru politica Bucovinei.

Mulțumită activității „Concordiei“ s'a schimbat și în privința aceasta situațiunea și astăzi a eșit politica națională din cadrele stricte ale legii societății și cantă o basă mai largă și un teren mai vast pentru lucrarea sa“.

Este important ceea-ce zice „Patria“ despre situația generală de peste Leitha, privitor la programul contelui Thun.

Ea scrie anume:

„Nu este de loc exchisă posibilitatea, că perpetuându-se în camera imperială scenele tumultuoase și zădarnice perdere de vreme a sesiunii trecute, s'și îndrepte guvernul Maj. Sale privilegiu spre diete și lărgindu-le cerul de competență, sau reținând dispozițiile constituțiunii conform cărora aleg dietele provinciale deputații în camera imperială, să se transpună punctul de gravitațiune al politicii de stat asupra dietelor.“

La stabilirea candidaților pentru nozele alegeri, cari vor urma probabil la vară sau cel mai târziu la toamnă, trebuie să ținem cont de toate eventualitățile și să fim pregătiți la ori-și-ce surprindere, căci trăim în epoca cu drept cuvânt poreclită a „imposibilităților probabile“.

La temniță!

— Earăși un Român întemnițat. —

Numai ieri-alaltăieri am anunțat, că de nou un Român condamnat a intrat în temnițele Seghedinului pentru 5 luni de zile.

Acum — destul de târziu — ne vine știre despre o nouă întemnițare.

La 12 Febr. n. a intrat în temnița ordinară din Cluj, pentru două luni de zile învătătorul George Micu din Pintic (Câmpie). Crima pentru care a fost condamnat acest nevinovat datează de pe la 1894 și e, că ar fi strigat la o petrecere: „Trăiască și cei de după ușile temnițelor!“

Eată antecedentele acestei nouă volnici ungurești:

Fărăgău, 15 Martie n.

În anul 1894 prin luna Iul August a fost sfințirea bisericii gr-cat. din Milașul-mare (în Câmpie). Au fost de față foarte mulți nu numai Români, ci și Maghiari. La masă s'au ținut mai multe toast. George Chiș alias Micu, învătător gr-cat. din Pintic, încă a tostat, în onoarea poporenilor și a conducătorilor din Milaș. Toastul 'și-l-a sfârșit astfel: „Să trăiască și cei de după ușile temnițelor!“

De față se afla și protopretul din Ormenișul-de-Câmpie, Münstermann. Deși nu știe nici un cuvânt românesc, dar' mai mult la îndemnul altora, — precum Pataki, proprietar în Cosma și alții, — a făcut arătare la Teaca în contra lui Chiș, că ar fi tostat pentru Rațiu, Lucașcu, Coroiănu și ceilalți martiri.

Au fost ascultați la 25—30 martori, la Teaca, Band și Cluj. Amintesc pe protopopul Hoszu din Cojoana, I. Oâmpean, preot în Băița, Petru Gora, preot în Sântu, Octavian Pop, preot în Fărăgău, Demetriu Pop, învăț. pens. în Fărăgău, V. Lupen și Filoa Rațiu din Silișua, D. Harja din Milișel, Gavrilă Pop din Ormeniș etc... Ear' dintre Maghiarii Br. Torockay, notar în S. Mihaiz, Pap Zoltan, pretor în Teaca etc.

Atât acestia cât și ceilalți, toți au fascionat că nu au auzit vorbindu-se despre martiri, numai atâtea au auzit că „să trăiască cei de după ușile temnițelor!“

Unul singur a zis, că a auzit amintindu-se toți martirii cu nume, și acest sfătos este Gavrilă Pop, pe atunci învățator și capelan în Ormeniș, acum preot. El singur a spus mai mult decât a auzit.

În 1897 prin luna August a fost citat acusatul Micu dimpreună cu P. Gorea, D. Pop, preot și Demetriu Pop din Fărăgău, ca

martori la Cluj, însă nici aici nu s'a adevărit că ar fi zis mai mult, decât că „să trăiască și cei de după ușile temnițelor!“

Aici în Cluj în ziua sus numită 'i-au osândit apoi la 2 luni temniță de stat (ăllam fugház). Dar' apelând și acusatul și Münstermann, în Ianuarie a. c. 'i-se face cunoscut lui Chiș în Pintic, ca pe 12 Februarie 1898 să se prezenteze la Cluj spre a-și împlini pedeapsa.

În ziua numită a și mers la Cluj, la temniță, dar' nu la temniță de stat, ci din pedeapsă că a recurat (!) 'i-a schimbat pedeapsa în temniță ordinară, unde se află deja din 12 Februarie a. c.

Românii din Dacia Traiană

de

Alfred Rambaud,

dela Academia franceză, profesor la facultatea de litere din Paris, actualmente ministru de Instrucțiune în Franța.

III.

(Urmare).

Vopiscus despre decesul națiunii române prin părăsirea Daciei Traiane. — Români n'au părăsit nici-odată Dacia. — Masivul transilvan al Carpaților este adevărată Românie. — Puterea de romanizare a Românilor.

Această Romanitate înfiorătoare dela Dunăre fu în curând amenințată. Încă de sub Adrian, Roma perdă speranța de a mai pute ocroti colonia sa contra necurmatelor năvăliri barbare. Adrian se gândi chiar să o părăsească. Se regândi însă, ne spune Vopiscus, ne multi cives romani Barbaris traderentur: într-atât colonii romani se înmulțiseră, ori că băștinași se romanisaseră! Cu toate acestea nevoia 'i-a silit să recurgă la ultimul mijloc când împăratul Aurelian, în 274, nefiind în stare să mai apere zădarnic țărmul stâng al Dunărei, hotărî părăsirea Daciei Traiane.

Două rinduri din Vopiscus par a înregistra actul de deces: „Sublato exercitu et provincialibus reliquis... abductisque ex ea populo in Moesia collocavit“. 1) Cât nu s'a vorbit asupra acestui text așa de scurt! Mai întâiu tesa națională română, ce tindea să probeze vecinica existență a Românilor chiar în Dacia părăsită de Aurelian; apoi tesa anti-română, a Germanilor și Maghiarilor, cari luând pe Vopiscus ad litteram, afirmau, că Romanii dispărușeră cu desăvârșire de pe țărmul stâng al Dunărei. Ungurii când ajung cu Árpád în secolul IX-lea, ar fi găsit deci Ardealul nelocuit; tot astfel colonii saxonii din secolul al XIII-lea; ear' dacă în urmă Românii au apărut în această țeară, ei au venit ca musafiri nepostiți; și ca atare, pe nedrept se plâneau de servitutea la care au fost supuși în curând. Erudiția maghiară sau germană se înhăma dar' la sistemul politic de asuprire vecinică a Românilor transalpini. Erudiția română, din contră, căuta să desgroape drepturile lor de oameni liberi și proprietari.

Mult timp savanții români, spre a dovedi că nici-odată compatrioții lor n'au părăsit pământul dăruit de Traian, n'auvut alt mijloc decât să discute asupra textului lui Vopiscus, și să dovedească, prin a priori, că nu trebuia luat ad litteram. 2) Ei afirmau, că după retragerea legiunilor (sublato exercitu) și funcționarilor (astfel traduce ei provincialibus), grosul supușilor romani rămăseră în țeara părăsită de armatele imperiale. Cei rămași trebuia să fi fost foarte numeroși (infinitas multitudines; multi cives), de vreme-ce n'au putut decât să se înmulțească în cei 168 de ani de ocupație romană.

Era cu neputință, că după un singur semn al lui Aurelian toată lumea aceasta să

1) Sextus Rufus se exprimă aproape în aceiași termeni: translati exinde Romanis. Și Eutropiu: abductos Romanos ex urbis et agris Daciae.

(Nota dlui Rambaud).

2) Dacă ne raportăm la Cronica Românilor a lui G. Șincai și la Istoria pentru începuturile Românilor în Dacia a lui P. Maior, vedem, că contrar afirmațiunii dlui Rambaud, acești istorici își bazează dovezile pe o mulțime de texte și de cronicari străini. D. A. D. Xenopol, principalul reșturmător al Teoriei lui Roessler, a imprumutat cele mai multe din argumentele sale dela Șincai și Maior.

Astfel se pregătește calea socialismului.

Archiducesă bolnavă. Casa noastră domnitoare are un nou bolnav. E bolnavă, foarte grav, Archiducesa *Natalia*, fiica Archiducelui *Friederic*, care locuiește de prezent în palatul său dela Pojon. Știrile despre boala Archiducesei sunt foarte îngrijitoare.

Slojba de 15 Martie la Arad. Un binevoitor din Arad ne trimite nrul ziarului local „Arad és vidéke”. Aci găsim următoarea notiță:

Dintre confesiunile, cari au credincioși de ai naționalităților, în Arad s'a ținut serviciu d-zece numai în biserica română gr.-cat. Protopopul *George Telescu* n'a urmat exemplul Românilor și Sârbilor gr.-or., ci a ținut serviciu d-zece în ziua libertății.

Între credincioși această faptă patriotică n'a produs multumire, de oare-ce la serviciul divin n'a luat parte nici unul. Afară de reprezentanții autorității orașenești a fost de față mult public, dar dintre Românii gr.-cat. n'a fost nimeni.

Serviciul divin l'a îndeplinit însuși protopopul *George Telescu* și prin aceasta a satisfăcut patriotismului. La aceea doară nu poartă vina, dacă credincioșii au altă părere, diferită de a lui.

Estă cea mai bună lecție ce i-se poate da părintelui protopop *Telescu*. S'a dat la un pas, la care nici un credincios nu l'a însoțit! Nu e oare de gândit, când preotul se pune într'un conflict așa brusc cu sentimentele fiilor sei sufletești?

Cabinet noir. Direcțiunea ugară a postelor și telegrafelor a publicat o declarație în chestia cabinetului noir. Directorul *Demény* spune, că în timpul din urmă s'au răspândit știri, că în patria noastră există un cabinet noir, și materialul la acesta îl dă posta maghiară. Directorul declară, că acesta e un meadever, de oare-ce cabinet noir în Ungaria nu există și posta maghiară patriotică, care păstrează sfîntenia secretului epistolar, nu sevrăște astfel de fapte ignobile, cari i-s'au atribuit. — O fi!

Necrolog. Primim următorul anuș funeral: Subscriși cu inima frântă de durere în numele lor și a numeroșilor conșăngeni aduc la cunoștință, că iubita fiică, soră, nepoată, cumnată și verișoară *Elena Morariu*, după un morb greu și îndelungat și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului în 16 Martie st. n. 1898, la 5 ore dimineața, în primăvara vieții sale. Rămășițele pământești s'au depus spre repausul etern în cimitirul evanghelic din loc Jo, în 17 Martie st. n., a. c. la 3 ore după amiază. Bistrița, la 16 Martie 1898. Pie-ți țărîna ușoară și memoria binecuvîntată! *Rafila Morariu* născ *Mihailă*, ca mamă; *Maria Radojkoff* născ *Morariu*, ca soră; *George Morariu*, loc. ces. și reg., ca frate; *Mihailă Mihailă*, dir. de bancă, ca unchiu; *Dr. Alexandru Popu*, medic, *Maria C. Popu*, ca verișori; *Stefan Radojkoff*, major auditor bulgar, ca cumnat; *Angela Radojkoff*, ca nepoată.

Iubileul sângeros al sîngelui. Din *Beiuș* ni-se scrie: Iubilând șovinismii nostri din *Beiuș* în 15 Martie n. și predicând libertatea pe care ei o calcă, a trebuit să se întempe vîrsare de sânge, ca pe toate urmele culturii lor. Inferibîntîndu-se treasurile până la gradul inferibîntîndu-se creierilor lor, mai multe din ele au explodat, și un fer a lovit un băiat de Ungur în cap așa de groaznic, încît momentan a murit. O altă bucată de fer a pîrîns pe fereastră într-o casă, dar din norocire nu au strîicat nimîru. În aceeași zi s'au aprins și a ars grajdurile unui proprietar de aici. Aniversarea focului și sîngelui, cu foc și sânge.

Posta Redacțiunii.

Ploeghi. Multumită; le-am primit toate. Cadrul e admirabil. Cât pentru „cronica anului” ori-ce material potrivit ne este binevenit. Te rugăm chiar. Cât despre celelalte, nimic nu ne va opri...

Dlul M. L. în Beiuș. Nu am primit.

Dlul I. P. în Beiuș. Multumită. Vom da mîna.

Tribuna Literară.

ACADEMIA ROMÂNĂ.

În zilele acestea Academia Română și-a început sesiunea generală. *Dr. Iosif Vulcan*, directorul *Familiei* se află de Duminecă în București pentru acest scop. Despre ceilalți membri ardeleni nu știm dacă asistă la ședințe. În sesiunea aceasta au să fie aleși 4 noi membri, în locul decedaților *Ioan Ghica*, *G. Chițu*, *Al. Roman* și *Al. Odobescu*.

Estă programul lucrărilor:

1. Raportul secretarului general despre activitatea Academiei în 1897—8.
2. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1897—8.
3. Raportul comisiunii pentru împărțirea cărților didactice din fondurile *Ioan Fîtu* și *Ioan Scorteanu* în 1897.
4. Alegerea comisiunii pentru distribuirea cărților didactice din fondurile *Ioan Fîtu* și *Ioan Scorteanu* în 1898.
5. Raportul comisiunii permanente a bibliotecii pentru 1897.
6. Raportul comisiunii fundațiunii *Adamachi* pentru 1897—8.
7. Raportul comisiunii fundațiunii *Ioan Otetelesanu* pentru 1897—8.
8. Raportul comisiunii pentru organizarea fundațiunii *Ioan Agarci*.
9. Raportul comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1897—8.

10. Raportul comisiunii pentru regularea donațiunii *I. Lecomte* du *Noüy*.

11. Regularizarea fondului *George Chițu*.

12. Raportul comisiunii dicționarului limbii române.

13. Decisiune asupra legatului făcut Academiei de *N. R. Danielescu*.

14. Revisuirea traducerilor cărților bisericești (Decis. 13 Iunie 1897).

15. Determinarea subiectului propus de secțiunea istorică pentru premiul *Adamachi*, de 5000 lei, din 1902. (Art. 2. Reg. Adam.)

16. Determinarea subiectului propus de secțiunea științifică pentru premiul *Adamachi*, de 5000 lei, din 1903. (Art. 2. Reg. Adam.)

17. Determinarea subiectului propus de secțiunea literară pentru premiul *Eliade-Rădulescu*, de 5000 lei, din 1902.

18. Determinarea subiectului despre economia națională pentru premiul *G. San-Marin*, de 2000 lei, din 1902.

19. Determinarea subiectului pentru premiul *Neuschotz*, la 2000 lei, din 1903.

20. Raportul comisiunii financiare asupra compturilor pe 1897—8.

21. Raportul comisiunii asupra publicațiilor prezentate de premiile *Năsturel-Herescu* de 4000 lei, *Lazar*, de 5000 lei și *Adamachi* de 5000 lei, pentru 1898.

22. Raportul comisiunii asupra manuscrisurilor prezentate la premiul *Eliade-Rădulescu* de 5000 lei: „Considerațiuni istorice și geografice asupra Basarabiei înainte de 1812” etc.

23. Raportul comisiunii asupra manuscrisurilor prezentate la premiul *Prințesa Alina Știrbei*, de 8500 lei: „Carte de lectură pentru școlile secundare.”

24. Alegerea comisiunii financiare pentru cercetarea compturilor pe 1897—8 și pentru formarea bugetului pe 1898—1900.

25. Alegerea comisiunii pentru examinarea publicațiilor, cari se vor prezenta la premiile anuale din 1899: *Năsturel-Herescu* de 4000 lei, *Eliade Rădulescu* de 5000 lei și *Adamachi* de 5000 lei.

26. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor cari se vor prezenta la premiul *Adamachi* de 5000 lei, din 1898, despre subiectul: Biserica creștină ortodoxă din România etc.

27. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor, cari se vor prezenta la premiul *Alexandru Bodescu*, de 1500 lei, din 1899: „Cercetări istorice asupra orașelor *Chilia* și *Cetatea Albă*”.

28. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor, cari se vor prezenta la premiul *Neuschotz*, de 2000 lei, din 1899: „Compendiu istoric asupra dezvoltării industriale la Români până în 1875”.

29. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor, cari se vor prezenta la premiul *Lazar*, de 500 lei, din 1899: „Studiu hidrografic complet al unui riu” etc.

30. Alegerea de 4 membri ai Academiei în locurile vacante: 2 în secțiunea literară, 1 în secțiunea istorică, 1 în secțiunea științifică.

31. Alegeri de membri onorari și corespondenți.

32. Formarea bugetului pentru anul 1898—9.

33. Alegerea secretarului general pe 7 ani (1898—1905). (Art. 16 statute).

34. Alegerea preșidenților și vicepreșidenților secțiunilor pentru 1898—9. (Art. 15 statute).

35. Alegerea delegațiunii pentru 1898—9. (Art. 15 statute).

36. Raportul secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale din 1898.

Școlile din Blaj.

— Studiu istoric —

de
Prof. *Nic. Brânzeu*.

Studiul acesta a fost premiat, ca tesă de licență, de consiliul universității din București.

Capitolul VII.

Gimnasiul sub Metropolitul Vancea.

(Urmare).

În timpul din urmă pretențiunile guvernului deveniră din ce în ce tot mai mari și căuta lacune acum în o parte, acum în alta a gimnasiului. Scopul vedit al guvernului era de a pune gimnasiul în imposibilitate de a corespunde tuturor cerințelor, adese arbitrare și fără mult folos. Guvernul știa, că partea cea mai slabă a gimnasiului este partea materială, este lipsa de fonduri și în acestea voia el să lovească, știind, că dacă vor săca isvoarele de venit ale gimnasiului, va afla el ușor motive de a maghiarisa și acest gimnasiu. Dar și sforțările și bunăvoința conducătorilor nu au fost mai pe jos de însemnătatea și

gravitatea situației. Salele cele vechi ale gimnasiului se adaptară de nou, se reparară și se împărțiră mai potrivit.

Rind pe rind gimnasiul a fost aprovisionat cu 1. *Cabinet de Arheologie, istorie și numismatică.* 2. *Museu de fizică și Chimie.* 3. *Cabinet de istoria naturală.* 4. *Sala spațioasă de gimnastică.* 5. *Grădina botanică* și 7. *Observator meteorologic.*

Dar cea mai mare pedeică, cea mai mare greutate era, că edificiul gimnasiului cu salele sale potrivite pentru alte timpuri și pentru un număr cu mult mai mic de elevi nu mai corespundea multimei celei mari de elevi, care alerga din toate părțile la Blaj. Era neapărată lipsă de o nouă aripă a gimnasiului, de un nou edificiu școlar. Din fondurile gimnasiului însă nu era chip să se acopere întreaga sumă, ce s'ar fi recerut spre acest scop. Corpul profesoral împreună cu veneratul consistor metropolitan a deschis o *colectă publică*.

Apelul adresat tuturor Românilor nu a rămas chiar fără resunet, dar din suma de 42,000 fl. cât se credea necesară, abia s'a putut strînge la 20,000 fl., ear restul a trebuit să se iee tot din särkele fonduri ale gimnasiului. De sigur aceste școlele meritau a fi îmbrățate cu mai mare căldură.

Greșile ce le facem prin nepăsarea noastră față cu cele mai vechi școle ale noastre, vor avea urmări mai rele, decât loviturile dușmanului. Cum? Vor lăsa Românii prin indolența lor să dispară cel mai scump focar al culturii și naționalismului? Vor lăsa ei să apuce pe mâni străine cel mai bun asil al elevilor săraci, mîntuirea și luminarea miilor de fii de țărani, cari la nici o altă școală nu vor mai afla înlesnirea ce o găsesem în Blaj, ca se poată înveța carte românească??

(Va urma).

Informațiuni.

„Teatru—Muzică—Modă”, a apărut nrul 19, cu bogat material și multe ilustrațiuni. Apare: București, editura „Universului”.

„Jurnalul societății centrale agricole” din România are următorul cuprins: *Viteculura* (cum stăm și ce ar mai fi de făcut). — Așezăminte de credit pentru micii cultivatori, de *N. O. Povic-Lupa*. — *Necrolog*, de *G. D.* — *Cuția cu scrisori*. — *Informațiuni*. — *Buletin agricol*. — *Buletin climatologic*. — *Anunțuri*.

Bibliografie.

CĂLINDARUL POPORULUI

— pe anul 1898. —

— Voci din presă. —

Liga Română.

„Dintre multele călindare ce se publică pe fiecare an în Transilvania, acesta este de astă-dată, fără îndoială, cel mai bine întocmit. În afară de partea calendaristică, el cuprinde o multime de notițe interesante despre instituțiile românești de peste munți, o bună alegere de mici nuvele, povestiri, poezii etc. de ale celor mai buni scriitori români, apoi biografii de ale bărbatilor frunțași ai poporului român de acolo, o înregistrare foarte bine făcută despre întemplările mai marcante în chestia națională în cursul anului trecut, precum și o serie de sfaturi bune în ale economiei.

„Acest călindar poate fi astfel privit ca un „Almanach” al relațiilor culturale românești de peste munți și este indispensabil pentru toți cei ce urmăresc cu interes dezvoltarea Românilor din Transilvania.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a acs într-o elegantă broșură interesantul studiu de *Max Nordau* despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, că interesantele observațiuni originale ale genialului autor s'au rămană resfărate prin atîția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mînușchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” când a retipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În extensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hîrtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografia” soc. pe acțiuni la Sibiu.

VOCI DIN PRESA

despre

CASTELUL DIN CARPAȚI.

Patria.

Volumul acesta, care se extinde pe 255 pagini octav mare tipărit pe hîrtie fină și cu litere elegante cuprinzînd nu mai puțin decît 25 ilustrațiuni interesante, merită de a face parte din biblioteca fiecărui Român. *Dr. Dăianu* în prefața sa caracterizează foarte nimerit prezentul roman cu următoarele cuvinte: „Călitățile, cum se pot observa și în „Castelul din Carpați” sînt invențiunea pentru a varia și dramatiza subiectele, observațiunea morală, fondul instructiv științific, care stie întruni plăcutul cu folositorul, și spiritul logic, care potrivește personagiile la situațiunile lor și le menține caracterul lor propriu în tot decursul povestirii. Firul acestor povestiri țese ciudățenii de cele mai minunate, creațiuni ale celei mai vii fantasii, pe care le urmărești cu încordare deosebită și cu o curiositate de nelvins. Ele însă nu părăsesc fondul realității sau cel puțin al probabilității, și la sfîrșit, ori mai curînd, găsești minunilor o deslegare firească prin vre-o regulă de fizică, chemiă ori matematică”.

O rectificare. S'a pretins de unele persoane interesate în cauză, că în românește nu s'a făcut până acum nimic spre a cultiva dorința de cetire a copiilor. Ca reclamă interesată lucrul poate va fi mergînd, dar adevărul este tare atins prin această afirmare. Mai înainte se știe, că în privința aceasta s'a făcut mult mai acum cîtiva ani de către *Dr. Sococ* și *Haiman*, și în afară de aceasta acum în urmă „Biblioteca pentru toți” a publicat un sir de cărțile, care numai cu prețul așa de modest de 30 bani a cîntat să dea copiilor cărți de adevărată valoare literară și în același timp morală și educativă.

E de ajuns a înșira titlurile acestor cărțile spre a se încredința ori-cine de cele-ce spunem.

Din operele lui *Anton Pann* s'au publicat: *Povestea vorbei* (copiată întocmai după textul original, după-cum se vede în prefața nr. 16 al „Bibliotecii”) *Nastratin Hogea*, *Călătoria lui Moș Albu*. Apoi *Povesti* alese de *Andersen*, *Păsările noastre* de *Marian*, *De prin veacuri* de *Carmen Sylva*, *Antichitatea romană* și greacă, *Proză* și poezii de *Gr. Alexandrescu*, *Istoriore* de *d-na Colomb*, *Legende istorice* de *Bolintineanu*, *Biografiile oamenilor celebri*, *Opere complete* de *I. Creangă*, *La gura sobei* de *D. Stăncescu*, *Povesti* de *Crăciun*, *Convorbiri* despre artă, *Minunile universului*, *Legenda Țiganilor* de *Dulfu*, *Din biografiile scriitorilor români*, etc.

Pe lângă acestea sînt în preparație alte volume, care vor căuta să învețe pe copii și să-i facă în același timp să petreacă și fiecare volum nu costă nici un leu, nici 50 bani, nici cel puțin 40, ci numai 30 bani.

A apărut într-o elegantă broșură, „*Luptele Românilor*”, cunoscuta serie de articoli istorico-politici, cari au fost cetiți cu atîta interes în *Tribuna*. Broșura se extinde de 120 pag. 8°, este foarte frumos tipărită și elegant adjuată, cu toate acestea costă numai 1 coroa. O recomandăm tuturor cetitorilor nostri. Se poate procura dela librăria noastră (strada Poplăcei nr. 15).

Sosiți în Sibiu.

În 18 Martie n. 1898.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: *Ulmann* din *Petroșeni*, *Beleș* din *Făg-raș*, privatieri; *Földes*, forestier suprem din *Orăștie*; *Rosler*, preot din *Codlea*; *Rosenbaum* din *Nürnberg*, *Sternberg* din *Petroșeni*, *Gebauer* din *Dobrița*, *Hohenlohe*, *Meisel*, *Haddenbrok*, *Rosenthal*, *Freund*, *Reuter*, *Pekarek* din *Viena*, *Ferency*, *Vajda*, din *Budapesta*, comercianți.

Hotel „*Meltzer*”: *Langer*, comerciant din *România*; *Moskatelli*, inginer, *Tompo*, măcelar, din *Rimnic*; *Barițiu*, antreprenor din *Grisane*; *Paulin*, neguțtor din *Grebelti*.

Hotel „*Habermann*”: *Carolina Krämer*, privatieră din *Mercurea*; *Muntean*, învîțător din *București*; *Nonica Beisz*, caserită; *Ferency*, comerciant din *Mehadia*.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Sâmbătă, 19 Martie n.

Ein Lustspiel.

Comedie în 3 acte, de *R. de Benedix*.

Inceputul la 7 ore seara.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Loteria de clasă!

La „Librăria” noastră se poate cumpăra în fiecare zi lista numerilor trași la loteria de clasă, ediție specială și zilnică a foii *Penzügyi* útmutató.

Un număr 3 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta 16 dela Martie n. 1898.

Semănțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă	
Grâu				
Bănățenească vechiu	75	12.50	76	12.60
Grâu dela Tisa	75	12.45	76	12.55
Grâu „Pesta”	75	12.55	76	12.65
Grâu de Alba-Reg.	75	12.55	76	12.65
„Bacsa”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord	75	—	76	—

Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	pînă	dela	pînă
Săcară		70—72	8.75 8.80
Orz	de mînt	60—62	6.50 6.80
„	de vînt	62—64	7—7.50
„	de baze	64—66	8—9.50
Ovăz	—	89—91	6.80 7.10
Coacuraz (porumb)	bînt	—	5.40 5.50
„	de altă mînt	—	5.35 5.40
Meiu	—	—	—
Trînci	—	—	4.70 5—

Grâu	Săpt.-Oct.	Prețul per 100 chilogr.
Calitatea	Calitatea	dela
„	„	12.02
„	„	5.36
„	„	6.51
„	„	6.54

Produse diverse	Prețul	Calitatea
dela	pînă	dela

Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—
„	roșie	—
Oleu de rap.	rafinat	—
Uns. de poro	dela Pesta	57—58
„	dela țeară	—
„	svîntată	—
„	afumată	57—58
Său	—	—
Prune	—	—
Lăcar	slavon, nou	—
„	bănățenească	—
„	brută	—
„	galbînă strîcînată	—
„	de Rosenau	—
Coară	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 18 Martie n. 1898.

Hîrtie-monetă română	Cump.	9.47	vînd.	9.52
Lire turcești	—	10.66	—	10.70
Imperiali (16 R ^o aur)	—	19—	—	19.20
Ruble rusești 100 a	—	126.75	—	127.50
Galbeni	—	5.60	—	5.65
Napoleon-d'ori	—	9.49	—	9.54
100 Marce germane	—	58.50	—	58.75
Livre sterling	—	11.95	—	12.07

Bursa de Budapesta.

Din 16 Martie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—, —
„ „ „ 4%	—, —
„ „ „ val. cor. 4%	100.25
Imprumutul căilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102. —
Bonuri rurale ung.	98. —
„ „ „ croate-slavone	99. —
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Imprumut cu premiu ung.	156. —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	140. —
Renta de hârtie austriacă	102.50
„ de argint austriacă	102.25
„ de aur austriacă	123.50
Losuri austriace din 1860	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955. —
„ „ de credit ung.	—, —
„ „ de credit austr.	—, —
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina“	102. —
Argintul	5.70
Galbeni împărătești	5.87
Napoleon-d'ori	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.72
London 10 Livres sterlingi	120.50

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Anunț de exarândare.

Bunul comasat dela Cenade (Szász-
Csanád), proprietatea fundației Șulu-
țiană din Blaj, constă din:

- a) 500 jugere catastrale arător;
- b) 235 „ „ fâneață;
- c) 86 „ „ pășune;
- d) 3 1/2 „ „ viie;
- e) curte nobilitară cu edificiu de locuit;
- f) toate superedificiile necesare în
tablă pe hotar;

Se va da în arândă pe calea lici-
tațiunii publice pe periodul de 6 ani, în-
cepând din 24 Aprilie 1898 până
în 24 Aprilie 1904.Licitățiunea se va ține în Blaj la
5 Aprilie st. n. 1898, la 10 ore a.
m., în cancelaria advocației din
curtea metropolitană.Prețul de strigare va fi 3000 fl.,
ear' după prețul fondului instruct se va
plăti anual 5%.Doritorii de a licita au a depune
ca vadiu 10% dela suma de exlamare.Oferte sigilate și înaintate subscri-
sului advocat până la începerea licitațiunii
verbale, încă se vor lua în considerare,
dacă vor fi provăzute cu vadiu de 10%
și ofertenții vor declara, că cunosc cuprinsul
condițiilor de licitare.Condițiile de licitare se pot vedea
în cancelaria subscrisului. [813] 1-3

Blaj, în 17 Martie 1898.

Vasiliu Oltean,

advocat archidieceșan.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți
articuli asupra mersului istoric al luptelor
noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru isto-
ric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe
200 ani din urmă“, se poate procura de acum
cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — șese
florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.Această carte n'ar fi iertat să lipsească din
casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vineri, de lăp-
tărti etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înfățișarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.
recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografia“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună.
— Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor.
— Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc
(schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Mărușul și Oltul“ (poveste
din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea
din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“
(schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Po-
vestea unui om leșez“ și „Olteneii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Spe-
ranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — George
Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“,
de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules
Verne. — „Răvașul nostru“, cronică înțeleptărilor de peste an, de Ioan Scurtu
cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șușu, Ioan Hannia, Dr. C.
Lușner. — Economie: „Despre dări și termene“, „Asigurarea contra focului și
grindinei“, „Intinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. —
„Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le
trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnach-
nahme — utănvét). În interesul bine priceput al publicului
ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu
acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale
costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se tri-
mite prețul cărții înainte printr'o asignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comande de cărți,
al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să
trimeată banii înainte și să nu întrebuițeze felul de
comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții se se adaugă și
porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor
se fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este
totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile
profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand
pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se inter-
esează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul
de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică
costă fl. 6.20
Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești,
cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlacho-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4
ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de
144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând
lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recom-
andă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișorul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndreptnicul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărșca cu trei picioare. Poveste franț-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgostit. Novela de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teașă. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinul. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici
(1869). Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-Împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trim-
biționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cero din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.